

Î N C H E I E R E

22 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Culeva Maria,
în cauza civilă la cererea înaintată de Culeva Maria către Primarul or. Ceadâr-Lunga, Primăria or. Ceadâr-Lunga, ÎM GCL or. Ceadâr-Lunga cu privire la încasarea prejudiciului cauzat în rezultatul privării ilegale de posibilitatea de a munci,
împotriva deciziei din 17 decembrie 2020 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Culeva Maria și menținută hotărârea din 17 octombrie 2019 a Judecătoria Comrat, sediul Vulcănești,

c o n s t a t ă :

La 05 ianuarie 2018, Culeva Maria a înaintat cerere de chemare în judecată către Primarul or. Ceadâr-Lunga, Primăria or. Ceadâr-Lunga, ÎM GCL or. Ceadâr-Lunga cu privire la încasarea prejudiciului în rezultatul privării ilegale de posibilitatea de a munci.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 04 martie 2014, între ea și Primarul or. Ceadâr-Lunga, Ormanji G., a fost încheiat contractul individual de muncă, (în continuare CIM) cu nr. 8-2014, în baza căruia reclamanta și-a efectuat activitatea sa de muncă în funcția de director al ÎM GCL or. Ceadâr-Lunga, cu salariul în mărime de 5 800 lei.

La 04 martie 2014, Primarul or. Ceadâr-Lunga a emis dispoziția nr. 28p privind desemnarea reclamantei în funcția de director al ÎM GCL or. Ceadâr-Lunga.

Ulterior, prin dispoziția Primarului or. Ceadâr-Lunga nr. 14p din 23 ianuarie 2015, CIM nr. 8-2014 a fost reziliat unilateral la inițiativa Primarului în legătură cu necorespunderea cu funcția ocupată din motivul stării de sănătate.

Nefiind de acord cu dispoziția indicată, reclamanta s-a adresat în instanța de judecată cu o cerere privind anularea dispoziției. Prin hotărârea Judecătoria Ceadâr-Lunga din 15 februarie 2016, dispoziția Primarului or. Ceadâr-Lunga nr. 14p din 23 ianuarie 2015 a fost anulată și reclamanta a fost restabilită la locul de muncă.

Pentru executarea hotărârii judecătorești, la 16 februarie 2016, Primarul or. Ceadâr-Lunga a emis dispoziția nr. 14p privind restabilirea reclamantei Culeva Maria în funcția de director, începând cu 23 ianuarie 2015. Însă, prin dispoziția nr. 35p din 14 martie 2016, în scopul prevenirii riscurilor profesionale, valabilitatea CIM încheiat între reclamantă și primar la 04 martie 2014, a fost suspendată începând cu data de 14 martie 2016.

Nefiind de acord cu acțiunile primarului care, potrivit reclamantei, i-a încălcat drepturile, aceasta s-a adresat în instanța de judecată, solicitând anularea dispoziției respective.

Prin hotărârea din 26 august 2016 a Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga, cerințele reclamantei au fost admise, Culeva Maria fiind restabilită la serviciu.

În baza hotărârii menționate, Primarul or. Ceadâr-Lunga a emis dispoziția nr. 135p din 01 septembrie 2016, prin care a anulat dispoziția din 14 martie 2016 și a restabilit reclamanta în funcția anterior deținută.

Astfel, în rezultatul acțiunilor ilegale ale intimatului, reclamanta a fost privată ilegal de posibilitatea de a munci în perioada de la 23 ianuarie 2015 până la 15 februarie 2016 (adică în perioada începând cu data emiterii dispoziției privind încetarea CIM și până la data emiterii de către instanța de judecată a hotărârii privind restabilirea imediată în funcție).

De asemenea, potrivit reclamantei, ea a fost privată ilegal de posibilitatea de a munci în perioada de la 14 martie 2016 până la 26 august 2016 (perioada începând cu data emiterii dispoziției privind încetarea valabilității CIM și până la data emiterii de către instanță a hotărârii privind anularea dispoziției respective).

Conform datelor prezentate de ÎM GCL or. Ceadâr-Lunga, suma salariului reclamantei neprimută și necalculată pentru perioada menționată constituie 139 920,19 lei (inclusiv și sumele calculate în fondul de asigurare socială în mărime de 25 240,50 lei și pentru asigurarea medicală în mărime de 4 938,36 lei).

Reieșind din cele expuse, reclamanta a solicitat încasarea de la Primarul or. Ceadâr-Lunga, Primăria Ceadâr-Lunga, ÎM GCL or. Ceadâr-Lunga în beneficiul ei a sumei în mărime de 139 920,20 lei, precum și încasarea de la Primarul or. Ceadâr-Lunga, Primăria Ceadâr-Lunga a prejudiciului moral în sumă de 20 000 lei.

Prin hotărârea din 17 octombrie 2019 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești, acțiunea a fost admisă parțial și s-a încasat de la ÎM GCL or. Ceadâr-Lunga în beneficiul reclamantei Culeva Maria datoria la salariu în mărime de 139 920,20 lei; s-a încasat de la ÎM GCL or. Ceadâr-Lunga în bugetul de stat taxa de stat în mărime de 4 197,61 lei; în rest cerințele au fost respinse. S-a dispus executarea imediată a hotărârii în partea încasării în contul reclamantei a unui salariu.

Prin decizia din 17 decembrie 2020 a Curții de Apel Comrat, a fost respinsă cererea de apel depusă de Culeva Maria și menținută hotărârea din 17 octombrie 2019 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești.

La 07 aprilie 2021, Culeva Maria a contestat cu recurs decizia din 17 decembrie 2020 a Curții de Apel Comrat.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Astfel, recurenta a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea integral a deciziei din 17 decembrie 2020 a Curții de Apel Comrat și casarea parțială a hotărârii din 17 octombrie 2019 a Judecătorei Comrat, sediul Vulcănești, în partea respingerii pretenției cu privire la încasarea prejudiciului moral, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Culeva Maria este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Comrat a fost pronunțată la 17 decembrie 2020, expedită participanților la proces la 14 ianuarie 2021 (f.d. 233, vol. I) și recepționată de către recurentă la 03 februarie 2021 (f.d. 241, vol. I). Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 17 decembrie 2020 a Curții de Apel Comrat a fost înregistrat la 07 aprilie 2021 (f.d. 5-6, vol. II), fiind expedit prin poștă la 02 aprilie 2021 (f.d. 7, vol. II), în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și

procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Culeva Maria.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Culeva Maria.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru